

Beczka prochu

tłumaczenie **Dorota Jovanka Čirlić**, reżyseria **Małgorzata Bogajewska**, scenografia i kostiumy **Joanna Jaśko Sroka**, muzyka **Gerta Szymańska** – instrumenty perkusyjne, **Michał Braszak** – akordeon, inspicjent, sufler: **Anka Ryś**, obsada: **Piotr Choma**, **Cezary Kołacz**, **Diana Krupa**, **Tomasz Marczyński**, **Piotr Piliłowski**, **Barbara Szałapak**, **Kamil Wodka**, **Zuzanna Zelińska**, **Marianna Zydek**

Studenci IV roku Wydziału Aktorskiego PWSFTviT, których gościmy w Teatrze Ludowym

DIANA KRUPA Marzy o wynalezieniu kapsuły czasu. Wówczas każdego dnia wsiadałaby do wehikułu i wybierała się w podróż. Na razie jednak chętnie wędruje po świecie w teraźniejszości. Jej największą pasją, oczywiście zaraz po aktorstwie, jest gotowanie. Oprócz tego ceni w ludziach dobro, wrażliwość i entuzjazm. W myśl słów księdza prof. Józefa Tischnera stara się obudzić w człowieku poczucie wolności.

ZUZANNA ZELIŃSKA Od dziecka była związana ze sceną. Pierwsze kroki stawiała na niej jako ośmiolatka w Teatrze Wielkim w Łodzi. Jej miłością są podróże małe i duże, kontakt z drugim człowiekiem oraz wszelkie aktywności fizyczne (jak jazda na snowboardzie). W teatrze najbardziej fascynuje ją niepowtarzalność oraz próby doświadczania i odtwarzania stanów, których na codzień unikamy.

MARIANNA ZYDEK Pochodzi z Gdańska, studiuje w Łodzi. Jesienią wejdzie do kin film „Kamerdyner” w reż. Filipa Bajona, w którym wcieli się w rolę pruskiej arystokratki, Marity von Krauss. Przyznaje, że postać ta jest tak skrajnie różna od tej, którą gra w „Beczce prochu”, że to aż nieprawdopodobne. Uwielbia swój zawód – za magię i zabawę. W jednej chwili może stać się kimkolwiek zechce.

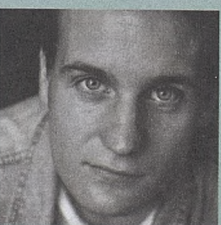
PIOTR CHOMA Ma dwadzieścia osiem lat i miał być lekarzem. Jak mówi: „Szczęśliwie (dla mnie!) marzenie o leczeniu ciał zamieniłem na leczenie dusz”. W wolnej chwili szkicuje, skrobie, lepi, dłubie, brudzi farbami płótno – słowem: artysta. Chętnie słucha muzyki.

CEZARY KOŁACZ Rudowłosy dwudziestotrzylatek, posiadacz legitymacji Ochotniczej Straży Pożarnej! Chętnie tańczy breakdance, hip-hop, funky. W życiu ceni dobrą zabawę. Jeździ konno, uprawia jogę i akrobatykę. W wolnych chwilach sięga po horrory Stephena Kinga.

WOJCIECH LATO Żył spokojnie w Bieszczadach, skąd pochodzi, do chwili gdy wpadł na pomysł, żeby zostać aktorem. Że był to dobry pomysł potwierdzają ostatnie cztery lata jego życia, studiów i pracy. Już na III roku PWSFTviT zagrał główną rolę – Rodiona Romanowicza Raskolnikowa – w „Zbrodni i karze” w gnieźnieńskim Teatrze im A.Fredry. Teraz, będąc studentem IV roku, gra w Teatrze Ludowym Bricka w „Kotce na gorącym blaszanym dachu”...

TOMASZ MARCZYŃSKI Zawsze pogodny, uśmiechnięty. Do tej pory zagrał m.in.: studenta prawa Razumichina („Zbrodnia i kara”, reż. Małgorzata Bogajewska), kibica („Derby. Białoczerwoni”, reż. Tomasz Rodowicz), studenta medycyny Burna („Diabeł, który...”, reż. Mariusz Grzegorek). Oprócz Teatru w Gnieźnie, związany także z łódzkimi teatrami: Chorea i Szwalnia.

KAMIL WODKA Urodził się niedaleko Krakowa, w Brzesku. Teraz wrócił do miasta, które kocha, żeby zagrać w przedstawieniu dyplomowym „Beczka prochu”. Jak twierdzi, zazwyczaj jest szalono-pogodny, co potwierdza jego życiowe motto: Carpe diem, ale w tym spektaklu odkrywa nieznane mu dotąd oblicze samego siebie. Jest fanem literatury fantasy.

Studenci IV roku Wydziału Aktorskiego PWSFTviT.

„Beczka prochu” – przetłumaczony na wiele języków tekst macedońskiego dramaturga Dejana Dukovskiego. Grana na wielu scenach europejskich historia opisana w kontekście wydarzeń na Bałkanach fascynuje swoją bliskością i aktualnością. Beczka prochu – która może wybuchnąć w każdej chwili. Pochód namiętności, miłości i tańca, ale w tle wciąż czai się coś groźnego, niepokojącego. Ostry, brutalny język. Aktorskie połączenie siły młodości, energii, talentu, pasji, wrażliwości i doświadczenia. Dyplom studentów Państwowej Wyższej Szkoły Filmowej Telewizyjnej i Teatralnej w Łodzi, z udziałem aktorów Teatru Ludowego w Krakowie.

Czytając „Beczkę prochu” Dukovskiego pierwsza myśl jest uspakajająca. Ta przemoc – dotyczy wojny na Bałkanach, to tamten świat zapłonął, to tam w bratobójczej walce rzucili się sobie do gardeł. To nie nasz problem. I ta uspokajająca myśl dotyczy wszystkich zbrodni świata – od Darfuru, Rwandy, Czeczeni po Bośnię, Kosowo, Chorwację.

W naszej pracy nad „Beczką prochu” Dukovskiego odrzuciliśmy myślenie o wojnie jako momencie wyzwalamym siły zła, eskalującym przemoc. Zostawiliśmy co prawda (gdzieś nam bardzo bliską) bałkańską namiętność, muzykę i bałkańskie imiona, ale myśleliśmy o tu i teraz.

Te sceny mogą wydarzyć się w Krakowie, w Łodzi, czy w Warszawie. To przemoc nasza codzienna, międzyludzka, ale przez to nie mniej bolesna i wyniszczająca. Ot przyjaciel wyjawiał drugiemu zdradę sprzed lat, ktoś kogoś rzucił, ktoś kogoś zaczął na przystanku. Ktoś już nie ma siły żyć, a ktoś ma siłę, ale nie ma po co. Gwałt, samotność, niespełnienie,

brak celu, poczucia wartości, zdrada i starość jako forma przemocy jaką narzuca nam biologia.

Miłość, śmierć, taniec, pożądanie, rozpacz i samotność – czyż nie jest tak, że każdy z nas, ma w sobie koktajl tak wybuchowy, że może podpalić cały świat.

Ajschylos, Szekspir, Brecht – ciągle poprzez teatr chcemy rozpoznać, gdzie w człowieku czai się zło, zrozumieć mechanizm zbrodni z szekspirowskich tragedii, czy jej przyczynę, z brechtowskiej rozpacz.

A może oglądamy w teatrze zło bo jest namiętne, fascynujące, niepokojące i diabelsko widowiskowe.

W każdym razie opowiadając o tym co w nas ciemne, ciągle za Camusem... chcemy wierzyć, że „w człowieku więcej rzeczy zasługuje na podziw niż na pogardę”.

Małgorzata Bogajewska

■ Dejan Dukovski, macedoński dramaturg „Beczkę prochu” napisał w **1994** roku, jako reakcję na pierwsze walki etniczne w byłej Jugosławii.

■ W **1998** roku Goran Paskaljevic nakręcił film na motywach dramatu Dukovskiego.

■ W **2002** roku odbyła się polska prapremiera „Beczki prochu” w Teatrze Wybrzeże w reżyserii Grażyny Kani.

■ W **2017** roku dramat Dukovskiego jest wciąż aktualny...

